

KLIMATY ŚW. ANNY

Nr 835/ 2 marca 2025 ISSN 2080-0010

VIII Niedziela zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Syr 27, 4-7

Czytanie z Mądrości Syracha: Gdy sitem się przesiewa, zostają odpadki, podobnie okazują się błędy człowieka w jego rozumowaniu. Piec wystawia na próbę naczynia garncarza, a sprawdzianem człowieka jest jego wypowiedź. Hodowlę drzewa poznaje się po jego owocach, podobnie serce człowieka po rozumnym słowie. Nie chwal człowieka, zanim poznasz, jak przemawia, to bowiem jest próbą dla ludzi.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 92 (91), 2-3. 13-14. 15-16

Dobrze jest śpiewać Tobie, Panie Boże

Dobrze jest dziękować Panu, *
śpiewać Twemu imieniu, Najwyższy:
z rana głosić Twoją łaskawość, *
a wierność Twoją nocami.

Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, *
rozrośnie się jak cedr na Libanie.
Zasadzeni w domu Pańskim, *
rozkwitną na dziedzińcach naszego Boga.

Nawet i w starości wydadzą owoc, *
zawsze pełni życiodajnych soków.
aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy, *
On Opoką moją i nie ma w Nim nieprawości.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 15, 54b-58

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Bracia: Kiedy już to, co śmiertelne, przyodzieje się w nieśmiertelność, wtedy sprawdzą się słowa, które zostały napisane: «Zwycięstwo pochłonęło śmierć. Gdzież jest, o śmierci, twój zwycięstwo? Gdzież jest, o śmierci, twój oścień?» Ościeniem zaś śmierci jest grzech, a siłą grzechu Prawo. Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przeto, bracia moi najmilsi, bądźcie wytrwali i niezachwiani, zajęci zawsze ofiarą dziełem Pańskim, pamiętając, że trud wasz nie pozostaje daremny w Panu.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

J 8, 12b

Ja jestem światłością świata,
kto idzie za Mną, będzie miał światło życia.

EWANGELIA

Łk 6, 39-45

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: Jezus opowiedział uczniom przypowieść: «Czy może niewidomy prowadzić niewidomego? Czy nie wpadną w dół obydwoj? Uczeń nie przewyższa nauczyciela. Lecz każdy, dopiero w pełni wykształcony, będzie jak jego nauczyciel. Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? Jak możesz mówić swemu bratu: "Bracie, pozwól, że usunę drzazgę, która jest w twoim oku", gdy sam belki w swoim oku nie widzisz? Obludniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzyś, ażeby usunąć drzazgę z oka swego brata. Nie jest dobrym drzewem to, które wydaje zły owoc, ani złym drzewem to, które wydaje dobry owoc. Po owocu bowiem poznaje się każde drzewo: nie zrywa się fig z ciernia ani z krzaka jeżyny nie zbiera się winogron. Dobry człowiek z dobrego skarbca swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbca wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego usta».

Oto słowo Pański

**Galeria
DZWONNICA**

**Zaprasza na
wystawę gobelinów
Elżbiety Hadała
od 1 marca do 30 kwietnia.**

W Klimatach:

Cuda Eucharystyczne w Austrii	2
5 marca – Środa Popielcowa	3
Pierwszy piątek miesiąca	4

**Rozlicz PIT
i przekaz 1,5% podatku
na parafialną „Fundację Ecclesia
Villanovensis”**

– numer KRS: 0000331641

www.parafiawilanow.pl

Program do rozliczenia PIT
PIT-OP dla emerytów i rencistów.

KOMENTARZ

Przedstawione w przypowieści różne zależności mają nam ukazać zasadnicze prawdy dotyczące naszego, ludzkiego życia. Pierwsza to taka, że zaburzony osąd nie prowadzi do obiektywnej prawdy. To przykład z belką. Druga, że to intencje decydują o wartości naszych czynów. Dobro wynika jedynie z dobra. Nie możemy ulegać pozorom, a tym bardziej takowe stwarzać. Jest to dla nas tym bardziej ważne, gdyż przyszło nam żyć w globalnej społeczności, w której zostały rozmyte pojęcia: prawdy, sprawiedliwości, wolności i miłości.

Ks. dr Waldemar R. Macko

Cuda Eucharystyczne w Austrii

Austria, kraj o bogatej historii i głębokich tradycjach chrześcijańskich, jest miejscem kilku niezwykłych cudów eucharystycznych, które do dziś inspirują wiernych i przyciągają pielgrzymów. W różnych epokach i okolicznościach Bóg dawał znaki swojej obecności w Najświętszym Sakramencie, umacniając wiarę i przypominając o świętości Eucharystii.

W 1310 roku w klasztorze Fiecht kapłan odprawiający Mszę Świętą zaczął wątpić w rzeczywistą obecność Chrystusa w Eucharystii. W odpowiedzi na jego wewnętrzne rozterki, po konsekracji wino w kielichu przemieniło się w prawdziwą, czerwoną krew, co naoczni świadkowie uznali za znak potwierdzający realność Przeistoczenia.

Kilkadziesiąt lat później, w 1384 roku, w Seefeld miało miejsce wydarzenie, które stało się przestroga przed pychą i brakiem szacunku wobec Najświętszego Sakramentu. Rycerz Oswald Milser zażądał, aby udzielono mu Komunii Świętej w sposób zarezerwowany wyłącznie dla kapłana. Gdy tylko przyjął Hostię, posadzka pod jego stopami zaczęła się zapadać, a przerażony rycerz chwycił się ołtarza, pozostawiając na nim odciski swoich palców.

Natomiast w Weiten-Raxendorf wydarzył się cud, który ukazał moc Eucharystii nawet wobec ludzkiego grzechu. Złodziej, który ukradł konsekrowaną Hostię i ukrył ją w rękawiczce, nagle nie był w stanie ruszyć się z miejsca – jego koń stanął nieruchomo i nie reagował na żadne próby poganiania. Gdy po chwili zwierzę gwałtownie ruszyło, złodziej nie zauważył, że Hostia upadła na ziemię. Kilka dni później odnalazła ją kobieta, która dostrzegła bijącą od niej niezwykłą poświatę – a gdy ją podniosła, ujrzała, że Hostia była przełamana i połączona krwawiącymi włóknami. Każde z tych wydarzeń na różne sposoby ukazało tajemnicę rzeczywistej obecności Chrystusa w Eucharystii.

Grafika ze strony:
<https://cuda-eucharystyczne.pl/Austria.html>

Cud w St. Georgenberg-Fiecht.

W 1310 roku w małej miejscowości St. Georgenberg-Fiecht, podczas mszy świętej, kapłan odprawiający liturgię zmagął się z wątpliwościami dotyczącymi rzeczywistej obecności Chrystusa w Eucharystii. Choć jego usta wypowiadały słowa konsekracji, w sercu rodziło się pytanie: czy chleb i wino naprawdę stają się Ciałem i Krwią Pana?

Wówczas wydarzyło się coś niezwykłego. Po konsekracji wino w kielichu nagle przemieniło się w gorącą, czerwoną krew, która zaczęła wypływać na ołtarz. Mnisi śpiewający w chórze

oraz pielgrzymi obecni w świątyni natychmiast podeszli bliżej, aby na własne oczy ujrzeć cud, który dokonał się na ich oczach.

Kapłan, ogarnięty przerażeniem i pokorą wobec tego, co zobaczył, nie był w stanie wypić całej Krwi Świętej. Opat, świadomy niezwykłości tego wydarzenia, zebrał pozostałości Krwi Pańskiej i umieścił je w naczyniu.

Wieść o cudzie szybko rozeszła się po okolicy, przyciągając licznych pielgrzymów, którzy przybywali, aby oddać cześć Krwi Świętej. Wkrótce wszczęto oficjalne docho-

dzenie kanoniczne, które potwierdziło prawdziwość tego wydarzenia – zebrana krew okazała się autentyczną ludzką krwią.

Cud ten na zawsze zapisał się w historii Kościoła, pozostając niezwykłym świadectwem rzeczywistej obecności Chrystusa w Najświętszym Sakramencie i przypomnieniem o mocy Eucharystii.

We

Źródło:
www.cuda-eucharystyczne.pl/

Cud w Seefeld.

W malowniczym miasteczku Seefeld, położonym w austriackim Tyrolu, miał miejsce jeden z najbardziej znanych cudów eucharystycznych w Europie. 25 marca 1384 roku wydarzenie to wstrząsnęło całą okolicą, pozostawiając ślady, które do dziś przyciągają pielgrzymów do miejscowego kościoła św. Oswalda

Żądanie Rycerza Oswalda Milsera

Oswald Milser, wpływowy rycerz i pan zamku Schlossberg, znany był ze swojej surowości oraz wykorzystywania władzy do własnych korzyści. Swoją pozycję traktował jako gwarancję przywilejów w każdej dziedzinie życia, także w sprawach wiary.

Podczas Mszy Świętej w Wielki Czwartek 1384 roku, sprawowanej w kościele parafialnym w Seefeld, Milser zażądał od kapłana, pod groźbą śmierci, aby udzielił mu Komunii Świętej z dużej Hostii, przeznaczonej wyłącznie dla celebransa. Małą Hostię uznał za nieodpowiednią dla osoby jego statusu.

Gdy tylko Oswald Milser przyjął Hostię, wydarzyło się coś niespodziewanego. Posadzka pod jego stopami zaczęła się zapadać, jakby niewidzialna siła próbowała pochłoniąć go w otchłań. Przerażony rycerz upadł na kolana i chwycił się ołtarza, którego kamienna powierzchnia od-

kształciła się pod naciskiem jego dłoni. Świadkowie dostrzegli, że Hostia w jego ustach zaczęła krwawić. W obliczu tego nadprzyrodzonego znaku Milser błagał kapłana, aby wyjął Hostię z jego ust.

Gdy tylko kapłan to uczynił, ziemia przestała się zapadać, a rycerz odzyskał równowagę. Oswald Milser, głęboko wstrząśnięty tym, czego doświadczył, opuścił Seefeld i udał się do klasztoru cystersów w Stams. Tam przez dwa lata pokutował za swoje grzechy, poświęcając resztę życia na modlitwę i refleksję nad tym niezwykłym wydarzeniem. W klasztorze zmarł, pojednany z Bogiem i Kościołem.

Ślady cudu w Seefeld

Wieść o cudzie eucharystycznym w Seefeld szybko rozprzestrzeniła się po całej Europie, czyniąc z tego miejsca ważny ośrodek pielgrzymkowy. W XV wieku zdecydowano o rozbudowie świątyni, co doprowadziło do powsta-

nia gotyckiej bazyliki św. Oswalda, jednej z najważniejszych świątyń eucharystycznych w Austrii.

W kościele można zobaczyć kilka niezwykłych relikwii związanych z tym wydarzeniem:

- Ślady palców Oswalda Milsera na ołtarzu, które pozostają widoczne na kamiennej powierzchni.
- Zapadniętą posadzkę, w miejscu, gdzie stał rycerz, do dziś widocznie obniżoną i zabezpieczoną kratą.
- Zabytkową monstrancję, w której przechowywana jest cudowna Hostia.

Każdego roku liczni pielgrzymi przybywają do Seefeld, aby oddać cześć Najświętszemu Sakramentowi i zobaczyć materialne ślady tego niezwykłego wydarzenia.

We

Źródło:
www.cuda-eucharystyczne.pl/
Joan Carol Cruz, Cuda Eucharystyczne, Exeter, Gdańsk 2009

5 marca – Środa Popielcowa

Środa Popielcowa to nie tylko moment posypania głów popiołem i rozpoczęcie 40-dniowego postu. To nie czas smutku czy nakładania na siebie surowych ograniczeń, ale przede wszystkim okres głębokiej odnowy duchowej i odkrywania tego, co w życiu najważniejsze. Wielki Post nie jest jedynie czasem wyrzeczeń, ale zaproszeniem do zmiany.

Post – pokuta czy szansa?

Często post kojarzy nam się z zakazami – nie jedz mięsa, nie rób tego, zrezygnuj z tamtego. Ale co jeśli spojrzymy na ten okres inaczej? Nie jako czas zakazów, ale przestrzeń na to, co naprawdę wartościowe? Wielki Post może być okazją do uporządkowania swojego wnętrza, zadbania o relacje, zatrzymania się w pędzie życia i zadania sobie kluczowych pytań: „Czego mi naprawdę potrzeba? Czego w moim życiu jest za dużo? Co mnie przytłacza i odciąga od tego, co istotne?”

Popiół jako symbol nowego początku

Popiół, który w Środę Popielcową kapłan posypuje na nasze głowy, przypomina o kruchości ludzkiego życia. Ale to nie powód do lęku, a raczej inspiracja, by żyć pełniej, świadomie i bardziej autentycznie. Ten znak to nie tylko przypomnienie o przemijaniu, ale również o nowym początku – o możliwości przemiany, którą daje nam ten wyjątkowy czas.

W Biblii popiół był symbolem pokuty i żalu za grzechy, ale także znakiem uniżenia przed Bogiem. Prorocy Starego Testamentu wielokrotnie nawoływali do pokutowania „w worze i popiele”, co oznaczało głęboką skruchę i chęć powrotu na właściwą drogę. Popiół, którym posypuje się głowy wiernych w Środę Popielcową, pochodzi ze spalonych palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku, co tworzy symboliczne połączenie między triumfalnym wejściem Chrystusa do Jerozolimy a Jego męką i zmartwychwstaniem.

Jak przeżyć Środę Popielcową?

To nie tylko uczestnictwo w obrzędzie posypania głów popiołem podczas Eucharystii, ale także moment głębokiej refleksji i rozpoczęcia duchowej przemiany. Środa Popielcowa to również dzień postu ścisłego – wierni powinni powstrzymać się od spożywania mięsa i ograniczyć liczbę posiłków, co jest symbolicznym gestem wyrzeczenia i gotowości do podjęcia drogi nawrócenia. Warto uczynić ten dzień innym od codzienności – przeżyć go w skupieniu, wyciszeniu i refleksji nad swoim życiem. To dobry moment, by zadać sobie pytanie: jakie decyzje przybliżają mnie do Boga i drugiego człowieka? Warto również wprowadzić symboliczne gesty – ograniczenie korzystania z mediów społecznościowych, rezygnację z czegoś, co niepotrzebnie zajmuje naszą uwagę, lub rozpoczęcie nowej duchowej praktyki.

Dobłą praktyką jest także podjęcie postanowień wielkopostnych, które mogą przyczynić się do wewnętrznej przemiany. Mogą to być zobowiązania dotyczące większej ilości czasu poświęcanego modlitwie, poprawy relacji z bliskimi, regularnej lektury Pisma Świętego czy angażowania się w pomoc potrzebującym. Kluczowe jest, aby były one realistyczne i prowadziły do prawdziwej zmiany serca.

Trzy filary Wielkiego Postu

Nie są obowiązkowymi punktami do odhaczenia, ale drogowskazami, które pomagają odnaleźć harmonię w życiu.

Modlitwa – to nie tylko odmawianie formułek, ale rozmowa z Bogiem, czas na wyciszenie i refleksję nad własnym życiem. Może to być

moment na czytanie Pisma Świętego, medytację czy po prostu ciszę, w której możemy usłyszeć swoje serce i myśli. Modlitwa uczy pokory i wdzięczności, przypominając o tym, co w życiu naprawdę istotne.

Post – nie tylko ograniczenie jedzenia, ale świadome wybory, które pomagają dostrzec to, co naprawdę ważne. Możemy pościć nie tylko od jedzenia, ale także od złych nawyków, negatywnych myśli, czy uzależnień od technologii. To okazja, by sprawdzić, co nami rządzi i odzyskać kontrolę nad własnym życiem.

Jałmużna – nie jedynie wrzucenie monety do puszek, ale otwarcie serca na potrzeby innych. Może to być czas, by pomóc komuś, kto przeżywa trudności, poświęcić więcej uwagi bliskim, zaangażować się w wolontariat lub po prostu być bardziej życzliwym i obecnym dla innych. To okazja do praktykowania miłości w czynach, nie tylko w słowach.

Droga do zmartwychwstania – droga do pełni życia

Wielkanoc to nie tylko świętowanie Zmartwychwstania Chrystusa, ale także świętowanie życia w jego najpełniejszej formie. Wielki Post to czas dojrzewania do tej radości poprzez refleksję, modlitwę i realne zmiany w swoim życiu. To okres, który uczy, że prawdziwe nawrócenie nie jest chwilową zmianą, ale procesem prowadzącym do wewnętrznej harmonii i głębszej relacji z Bogiem oraz drugim człowiekiem.

We

Cud w Weiten-Raxendorf.

W niewielkiej austriackiej miejscowości Weiten-Raxendorf w 1411 roku doszło do niezwykłego wydarzenia. Historia ta rozpoczęła się od świętokradztwa – pewien złodziej, kierowany nieznanymi pobudkami, ukradł konsekrowaną Hostię z miejscowego kościoła. Schował ją w rękawicze, po czym wskoczył na konia i ruszył w pośpiechu, chcąc jak najszybciej opuścić to miejsce.

Jednak jego plan nie przebiegł tak, jak zamierzał. Gdy przejechał pewien odcinek drogi, koń nagle stanął i nie chciał ruszyć dalej, mimo uderzeń ostrogami i prób poganiania. Widząc to, kilku robotników pracujących na pobliskich polach podeszło, by pomóc zdeorientowanemu jeźdźcowi. Zwierzę jednak pozostawało niewzruszone, jakby jakaś niewidzialna siła przykuła je do ziemi.

Po chwili, równie niespodziewanie jak się zatrzymał, koń ruszył gwałtownym galopem, pozostawiając za sobą zdumionych świadków. Nikt nie zauważył, że w zamieszaniu Hostia wypadła z rękawiczki złodzieja i upadła na ziemię przy żywo płocie.

Kilka dni później pani Scheck z pobliskiego Mannersdorf przechodziła w tym miejscu, gdy nagle jej uwagę przyciągnęła niezwykle silna, jasna poświata bijąca od ziemi. Gdy podeszła bliżej, dostrzegła Hostię – leżała tam, promieniując nadprzyrodzonym blaskiem. Gdy podniosła ją z wielką czcią, ujrzała coś, co wprawiło ją w głębokie wzruszenie – Hostia była przełamana, a jej dwie części łączyły cienkie, krwawiące włókna.

Widząc w tym wydarzeniu znak Bożej obecności, kobieta postanowiła ufundować w tym miejscu kapliczkę jako wyraz wdzięczności i czci dla Najświętszego Sakramentu. Szybko zaczęło tu przybywać coraz więcej wiernych, pragnących zobaczyć miejsce cudu i oddać hołd Eucharystii. Z czasem niewielka kaplica okazała się zbyt mała, by pomieścić rosnące tłumy pielgrzymów, dlatego postanowiono wznieść większy kościół.

Dziś to miejsce jest świadectwem niezwyklej tajemnicy Eucharystii i przypomnieniem, że Chrystus obecny w Najświętszym Sakramencie nieustannie daje znaki Swojej realnej obecności.

Źródło:
www.cuda-eucharystyczne.pl/

We

VIII Niedziela zwykła – 2 marca 2025 r.

- Dzisiaj przypada pierwsza niedziela miesiąca. Nabożeństwo eucharystyczne zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nim modlimy się za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
- W poniedziałek, 3 marca o godz. 18.00. zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Duchu Świętym, po Mszy św. odmówimy litanie do Ducha Świętego.
- We wtorek modlimy się w sposób szczególny za dzieci. Msza św. w intencji dzieci, zwłaszcza tych które odeszły od wiary i kościoła oraz ich rodziców zostanie odprawiona o godz. 18.00., a po Mszy św. Koła Żywego Różańca zapraszają na modlitwę różańcową w ich intencji.
- Środą Popielcową, w dniu 5 marca br., rozpoczynamy okres Wielkiego Postu. Msze św. z obrzędem posypania głów popiołem sprawowane będą o godz. 7.00., 17.00. i 18.00. W Środę Popielcową obowiązuje post ścisły i wstrzymanie się od pokarmów mięsnych. W Wielkim Poście zapraszamy do wspólnego rozważania męki Pańskiej. Nabożeństwo Gorzkich Żali odprawiane będzie w każdą niedzielę o godz. 17.00., a Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w piątki o godz. 12.30., 16.30. - dla dzieci i o godz. 18.30.
W tym tygodniu przypada I czwartek i I piątek miesiąca.
- W czwartek, 6 marca Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie zostanie odprawiona o godz. 17.00., a po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie i zakonne.
W piątek, 7 marca o godz. 18.00. zostanie odprawiona Msza św. z intencją wynagradzającą Bożemu Sercu. Po Mszy wraz ze Wspólnotą Odnowy w Duchu Świętym zapraszamy na Nabożeństwo Pierwszopiatkowe. Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać rano i od godz. 16.00. Pragniemy również odwiedzić chorych i osoby w podeszłym wieku. Imiona i nazwiska oraz adresy osób pragnących skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjąć Najświętszy Sakrament prosimy zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej.
- Z piątku, 7 marca na sobotę, 8 marca br. w naszej parafii odbędzie się kolejna Nocna Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy, w intencji "Zatrzymania aborcji". Adoracja rozpocznie się o godz. 19.30., a zakończy o godz. 7.00. Serdecznie zapraszamy parafian do modlitwy, w dogodnej dla siebie porze. Więcej informacji na stronie internetowej naszej parafii i fb.
- Zachęcamy do przekazania 1,5% podatku na rzecz fundacji parafialnej „Fundacja Ecclesia Villanovensis” – numer KRS: 0000331641. Na stronie internetowej parafii udostępniłmy program do bezpłatnego rozliczenia podatku. Przypominamy, że nasza Fundacja poza działalnością charytatywną zajmuje się utrzymaniem zabytkowych obiektów znajdujących się na terenie naszej parafii.
- Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w marcu w intencji: O opiekę Matki Bożej i łaskę zdrowia dla papieża Franciszka, o błogosławieństwo Boże dla biskupów, kapłanów i osób konsekrowanych. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.30., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godzinie 12.30., w sobotę o godz. 7.30, w niedzielę o godz. 14.00 (poza 2. niedzielą miesiąca).
- W tym tygodniu we wtorek, 4 marca, przypada święto św. Kazimierza, królewicza.
Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
- Taca z przyszłej niedzieli przeznaczona jest na potrzeby Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie.
- Dzisiaj Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Wyszyńskiego, mające siedzibę się w kopule Świątyni Opatrzności Bożej, obchodzi 5. rocznicę powstania. W programie rocznicowym będzie można zobaczyć prezentację jedyne-go w Polsce obrazu Vincenta van Gogha. Zostały również przygotowane animacje dla najmłodszych i strefa gier planszowych, udostępniony zostanie także samochód kard. Karola Wojtyły – słynna „Warszawa Wojtyły”. Program rozpoczyna się o g. 10.00. Szczegółowy wykaz przygotowanych atrakcji można znaleźć na stronie mt514.pl oraz w mediach społecznościowych Muzeum.
- Galeria Dzwonnica zaprasza do końca kwietnia na wystawę gobelinów Elżbiety Hadała.
- Miłosiermemu Bogu polecamy zmarłych w minionym miesiącu naszych parafian:
- śp. Mariannę Lenarczyk, śp. Tausza Krupę,
- śp. Krystynę Sadowską, śp. Józefa Sroka,
- śp. Marcina Szcześniaka,
- śp. Janinę Czekaj, śp. Beatę Poterała.
Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis.

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA 7 marca 2025r.

godz. 12.00. Msza św. wotywna
o Najśw. Sercu Pana Jezusa

godz. 18.00 Msza św.
z intencją wynagradzającą
Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

Po Mszy św. Droga Krzyżowa.

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

09.02.-09.03.2025

Prośmy za pośrednictwem Maryi
o łaskę pokoju dla mieszkańców
krajów ogarniętych wojnami, by mogli
cieszyć się wolnością i poszanowaniem
swych praw.